

VVMV - BERICHTEN

ZATERDAG 18 MAART 2006

“DE SCHELP” – VLAAMS PARLEMENT BRUSSEL

SYMPOSIUM 25 JAAR VLAAMSE GEZONDHEIDSZORG

“ PREVENTIE IS SAMENZORG”

Het VVMV wenst, met de steun van het VGV, de waakvlam brandend te houden onder de eis voor een gezondheidszorg onder beheer van de gemeenschappen. Daartoe werd een werkgroep opgericht die een stramien uitwerkte voor de organisatie van een symposium gewijd aan 25 jaar Vlaams preventiebeleid.

De komende zes maanden gaat al onze aandacht naar de concrete uitwerking van dit congres en hierbij rekenen wij op ruime medewerking van de wetenschappelijke artsenverenigingen. Wij laten ons zoveel mogelijk leiden door de bekende gezondheidsdoelstellingen van de Vlaamse gemeenschap:

- rookgedrag aanpakken
- gezonde voeding bevorderen
- vaccinatie optimaliseren
- ongevallen voorkomen
- borstkankerpreventie
- Wij nemen er graag de recente zesde doelstelling bij aangaande depressie en zelfmoord.

Tijdens de introsessie krijgt het Vlaamse preventiebeleid veel aandacht. Maar ook de “voorspellende geneeskunde” waar Vlaanderen toch zeer goed scoort, geven wij een bijzondere plaats.

De preventiedoelstellingen worden bediscussieerd in werkgroepen en het beleid mag de slottoespraak houden.

Wij rekenen op minister Vervotte om de kroon op het werk te zetten.

Houd deze datum in uw agenda vrij. Aan alle wetenschappelijke verenigingen vragen wij om hun deskundigen af te vaardigen om deze studiedag te laten uitgroeien tot een niveau waarop Vlaanderen recht heeft.

Indien wij kunnen aantonen dat de preventieve gezondheidszorg in Vlaanderen in goede handen is, betekent dit een belangrijke stap op weg naar het aanbod om de ganse gezondheidszorg aan de gemeenschap toe te vertrouwen.

Alle Vlaamse artsen zijn welkom op dit symposium.

Van de overheid verwachten wij dat zij deze uitgestoken hand aanvaardt en met mensen en middelen dit initiatief ondersteunt.

Chris Geens

IS VLAANDEREN WEL KLAAR VOOR HET BEHEER VAN DE EIGEN GEZONDHEIDSZORG?

Toen het VVMV een decennium geleden een nieuwe start nam was “het formuleren van een klare visie op de Vlaamse Gezondheidszorg in eigen beheer” een van de voornaamste doelstellingen. Lees hierover “25 jaar Vlaamse Gezondheidszorg” in VVMV- berichten van jan-feb 2005 en zie ook “De opdracht-verklaring” verder op deze bladzijden.

Het VGV is steeds, en nog altijd, de motor geweest achter de oprichting van de kleine denkgroep binnen VVMV die beseft hoe noodzakelijk het is dat men werk maakt van een onafhankelijke visie op gezondheidszorg.

Onafhankelijk wil hier zeggen, niet gesteund door de rechtmatige noden van de beroepsorganisaties en andere drukkingsgroepen, maar wel gestoeld op degelijk onderzoek en geformuleerd na wijs overleg met de wetenschappelijke verenigingen en de universiteiten.

Het VGV, als Vlaamse socio-culturele drukkingsgroep, moet zijn taak blijven waar maken om de gezondheidszorg in Vlaanderen onder eigen bestuur te krijgen.

Het verbond van wetenschappelijke verenigingen heeft als opdracht, de visie die binnen elke ledengroep naar voor komt over de wetenschappelijke verantwoorde uitoefening van de gezondheidszorg, samen te schrijven tot een overkoepelende kijk op wat goed medisch handelen en degelijk wetenschappelijk onderzoek is.

Maar het VGV wordt oud en roept alle hens aan dek om het culturele luik waar te maken na het plotse en smartelijke overlijden van haar oud-voorzitter, tevens ere-voorzitter en boegbeeld Robert de Beule.

Maar ook de andere taken van het VGV, zie “Advertentie” in Periodiek jul-aug 2005, hebben nieuwe handen en ideeën nodig. Artsen met de goede Vlaamse reflex kunnen hier hun energie kwijt om denkpistes te lanceren en modellen uit te werken waar Vlaanderen beter van wordt. De beroepsverenigingen moeten zich klaar houden om binnen de Vlaamse structuur concrete afspraken te maken en de organisatie van de gezondheidszorg mee te dragen. Niemand kent zo goed als zij de sterktes en zwaktes van de federale gezondheidszorgorganisatie. Zij weten als geen ander hoeveel tijd en geld verloren gaan bij het zoeken naar en behouden van wankele evenwichten. Nochtans kan en moet het in Vlaanderen anders. Hier moet men uitgaan van de noden en de deskundigheid die in de subregio's bekend zijn. Een gezondheidszorgmodel, gericht op een Europese structuur, wordt de uitdaging voor een zeer nabije toekomst.

Maar momenteel leveren heel wat drukkingsgroepen het bewijs van het tegendeel.

De syndicale wereld lijkt wel een wespennest te zijn geworden en verschilt hierin weinig met deze van veertig jaar geleden, tenzij dat toen de slagkracht wel groter was ook al is en was gelukkig iedereen het niet eens met de indertijd gevolgde strategie die ook vandaag nog duidelijke sporen nalaat binnen de structuur en de omgangsvormen van de artsorganisaties.

Vlaanderen is en blijft een lappendeken van ideeën en dit is ook onze rijkdom. Allen hetzelfde laten denken en zeggen is evenwel een waanbeeld.

Maar een globaal concept opzetten en daar met alle verenigingen van uit de eigen achtergrond mee bezig zijn en onderbouw aangeven, dat moet wel kunnen, al zou men hieraan gaan twijfelen wanneer men leest wat bepaalde tenoren via de huisartsenfora naar mekaar toe schrijven.

En wanneer beroepsgroepen van dezelfde origine het onder elkaar nog niet eens raken, hoe moeten wij ons dan een transdisciplinaire visie op de gezondheidszorg in Vlaanderen wel voorstellen. Je zou haast denken dat heel wat mensen het federale gekrakeel met de steeds weerkerende paringsdans verkiezen boven het degelijke Vlaams model dat gekenmerkt wordt door goede structuren, transparante afspraken en degelijk beleid.

Het VVMV is momenteel wel te klein, onderbemand en heeft helemaal geen zeggingskracht op basis van legale vertegenwoordiging. Toch blijven we op zoek gaan naar een aantal collega's binnen de verschillende wetenschappelijke verenigingen die samen willen denken en praten over hoe de betere gezondheidszorg voor Vlaanderen er kan uitzien.

Het federale beleid draagt momenteel allerlei initiatieven aan omdat de artsenwereld zelf zo verdeeld is dat wij niet in staat zijn om een concrete visie te formuleren. Wil Vlaanderen echt vooruit binnen Europa en een voorbeeldige gezondheidszorg etaleren dan moeten eerst meer artsen vanuit hun verenigingen deel uitmaken van het beleid.

Elke groep moet zich ook bewust zijn van de eigen taak en functie binnen de gezondheidszorg en alle tekenen van chauvinisme achterwege laten. De overheid moet met fondsen over de brug komen, maar wij artsen moeten de kwaliteit van de zorg garanderen door de organisatie van eigen evaluatiesystemen. De wetenschappelijke verenigingen kennen in elk geval hun plaats en hun rol en zijn bereid tot overleg.

Vlaanderen is dus nog niet klaar, maar heeft wel alle troeven in handen.

"De Vlaamse gezondheidszorgmeester" die in het vorige nummer van VVMV-Berichten werd aangekondigd is hartelijk welkom. Hem of haar wacht een belangrijke taak.

Chris Geens

DE OPDRACHT-VERKLARING VAN VVMV

1. Visie op gezondheidszorg

De gezondheidszorg is een persoonsgebonden materie en valt onder de bevoegdheid van de gemeenschappen.

Vlaanderen kiest voor een geïntegreerde, holistische en persoonsgerichte gezondheidszorg. Hierbij gaat veel aandacht naar de kwaliteit van de zorg, de organisatie van het aanbod en de optimale functionaliteit en kostenbeheersing van het systeem.

Er moet een evenwicht bestaan tussen een gedoseerde invloed van de overheid, de wensen van de bevolking en de werkverdoening van de zorgverstrekkers.

De wetenschappelijke artsenverenigingen nemen mee de verantwoordelijkheid op voor de kwaliteit van de zorg. Zij realiseren de voorwaarden en brengen de inhoud aan voor het levenslang leren en ondersteunen de artsen in hun praktijkvoering.

Het VVMV biedt zich, sinds haar ontstaan in 1994, aan als koepelstructuur voor de verenigingen en als gesprekspartner voor het beleid en de andere actoren wanneer kwaliteitszorg, vorming, overleg en bijsturing van beleid ter sprake komen.

2. De opleiding en de nazorg

De kwaliteit van de gezondheidszorg staat of valt met een gedegen basisopleiding, een evenwichtig uitgebouwde specialisatie of beroepsopleiding en een volgehouden nazorg aan de zorgverleners. Heel wat leden van de wetenschappelijke verenigingen zijn actief tijdens een of meerdere fases van deze continue opleidingscyclus en bieden stages aan in de eigen praktijk.

Maar er is onvoldoende overleg tussen de verenigingen onderling, met de medische faculteiten, de industrie en de overheid. Daarom wil het VVMV hier katalysator zijn tussen de noden van onderzoek, onderwijs, dienstverlening en zorg aan patiënten. Het VVMV kan hierbij zelf denktank zijn, ervaring aanbieden en een overlegplatform voorstellen .

3. Van Vlaamse tot Europese Gemeenschap

Vlaanderen beschikt over een goed gezondheidszorgsysteem, een verfijnde zorgcultuur en stelt duidelijke prioriteiten. De gemeenschap staat ook klaar om zelf het budget te beheren en naar eigen inzicht de solidariteit met andere gemeenschappen te implementeren.

Reeds vijftientig jaar wacht Vlaanderen op de grondwettelijk bepaalde overdracht van de bevoegdheden. Een land kent slechts een behoorlijk bestuur wanneer de verschillende gemeenschappen zelf de lokale zorg en diensten kunnen aansturen. In heel wat Europese fora maken Vlaamse artsen het mooie weer uit en genieten zij naam en faam.

Een betere afstemming tussen opleiding, preventieve- en curatieve- en palliatieve zorg en evaluatie van heel het proces bezorgen zeker nog een grotere zeggingskracht aan onze deskundigen binnen Europa.

4. De organisatie van de zorg

De uitbouw van een goede “ketenzorg” staat in Vlaanderen nog in de kinderschoenen. Heel wat initiatieven draaien nog op zorgeilanden die slecht met elkaar verbonden zijn.

Het gemengde marktsysteem met vraag en aanbod, onder het oog van de regulerende overheid is nog voor veel verbetering vatbaar.

Een goede beroepskrachtenplanning, klinische zorgpaden, die bij de patiënt vertrekken en zonodig via het ziekenhuis weer naar de eerste lijn lopen, zijn nog verre toekomst.

Het VVMV heeft via de leden en de contactpersonen heel wat sleutelementen in handen om een visie naar voor te brengen en die aan de realiteit te toetsen.

Via de dwarsverbindingen met de beroepsorganisaties kunnen ook de wensen van de zorgverstrekkers zelf meer in de planning en de aansturing worden opgenomen.

5. De Nederlandse taal

Een geïntegreerde, holistische persoonlijke zorg eist respect voor normen, waarden en taal van de lokale gemeenschap. Zorg ontvangen in de eigen taal is de hoeksteen voor de kwaliteit van de gezondheidszorg op lokaal niveau.

Het VVMV zal hier steeds een strijdpunt van blijven maken.

Om buiten de grenzen naam en faam te maken moeten onze experts de taal gebruiken die hun publicaties de beste garantie op verspreiding bieden. Ook cursussen en opleidingen in een andere taal moeten in Vlaanderen mogelijk zijn.

Maar het VVMV wenst er ook over te waken dat de basisopleiding, de beroepsopleiding en de zorg zelf voldoende ruimte geven aan de Nederlandse taal omdat binnen heel dit complexe aanbod meerdere aspecten slechts voldoende nuance krijgen wanneer zij ook in de eigen taal geformuleerd worden.

Chris Geens